

РЕШЕНИЕ

№ 39510

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2023** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс(ДОПК).

Образувано по жалба на „7 КАРС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], подадена чрез адвокат Я. Т., против ревизионен акт (РА) № Р-22002223001810-091-001/27.10.2023 г., издаден от Б. И. Б. - орган, възложил ревизията и С. Д. Ц. - ръководител на ревизията, с искане за прогласяване на нищожност, по причини, че РА е издаден в нарушение на териториалната компетентност на органите по приходите. Претендира присъждане на разноски по приложен списък.

С решение № 28/09.01.2024 г. постановено по реда на чл. 155 от ДОПК решаващият орган - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. (Дирекция ОДОП – С.) е оставил без уважение жалбата подадена от „7 КАРС“ ЕООД, в частта, с която се иска прогласяване на нищожност на РА № Р-22002223001810-091-001/27.10.2023 г. С отделен диспозитив е оставил без разглеждане жалба подадена от „7 КАРС“ ЕООД жалба срещу РА № Р-22002223001810-091 - 001 27.10.2023 г., като недопустима. Следва да се посочи, че решението на директора на Дирекция ОДОП – С., в частта му с която жалбата на дружеството срещу процесния РА е оставена без разглеждане е оспорено и по оспорването е постановено определение № 3336 от 28.03.2024 г. по адм. дело № 2028/2024 г. по опис на АССГ, с което жалбата е на дружеството е оставена без уважение.

Предмет на съдебна проверка в настоящето производство е само валидността на РА № Р-22002223001810-091-001/27.10.2023 г.

Ответникът - директор на Дирекция ОДОП - С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. излага становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да я отхвърли. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град, I отделение, 6-ти състав, като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, намери следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от легитимирано лице, което е адресат на акта и в законоустановения 14-дневен срок. Ревизионният акт, с доводи за неговата нищожност е обжалван по административен ред, като жалбата до съда е подадена в срок след произнасянето на решаващия орган.

От фактическа страна и с оглед предметът на съдебната проверка, съдът приема за установено:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221422002447-020-001 от 16.05.2022 г., връчена на 23.05.2022 г. е възложено извършването на ревизия на „7 КАРС“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството за корпоративен данък за периодите 2017 г. и 2018 г. и за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.03.2017 г. до 31.12.2018 г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад (РД) и РА. От директора на Дирекция ОДОП – С. е постановено решение № 318 от 13.03.2023 г., с което на основание на основание чл. 155. ал. 1 във връзка с чл. 155. ал. 2 и ал. 4 от ДОПК и чл. 88. ал. 2 от АПК. във връзка с §2 от ДР на ДОПК е отменен РА № Р-22221422002447-091-001 06.12.2022 г.. издаден от Б. И. Б. - орган, възложил ревизията и П. К. К. - ръководител на ревизията в частта на установените резултати по ЗДДС в данъчни периоди м. 07. м. 11 и м. 12.2017 г., от м. 01 до м. 12.2018 г.. ведно със съответните лихви за забава и преписката е върната на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, като му е указано в 30-дневен срок от връчване на настоящото решение да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия за горепосочения видове задължение и периоди от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114. ал. 1-3 от ДОПК и провеждане на ревизионно производство, съобразно указанията, изложени в мотивите на реешнето.

Във връзка с цитираното решение на директора на Дирекция ОДОП – С. от Б. И. Б. – началник сектор при ТД на НАП – В. Т., е издадена ЗВР № Р-22002223001810-020-001 от 30.03.2023 г., връчена на 12.04.2023 г., с която е възложено извършването на ревизия на „7 КАРС“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.07.2017 г. до 31.07.2017 г., както и от 01.11.2017 г. до 31.12.2018 г.

ЗВР № Р-22002223001810-020 от 30.03.2023 г. е изменена със заповед за изменение на ЗВР № Р-22002223001810-020-002 от 11.07.2023 г., като срокът за приключване на ревизията е продължен до 14.08.2023 г.

Цитираните заповеди са издадени от Б. И. Б. – началник сектор при ТД на НАП – В. Т., оправомощен със заповед № РД-01-245 от 05.05.2022 г. - т. 9, на директора на ТД на НАП – С. (л. 32), заповед № З-ЦУ-753 от 05.05.2022 г. на заместник - изпълнителния директор на НАП (л. 33 до 35), издадена на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК и заповед З-ЦУ-678 от 03.04.2023 г. на заместник - изпълнителен директор на НАП (л. 36 до 37), издадена на основание чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, както и заповед № ЗЦУ-ОПР-9 от 21.05.2021 г. (л. 31) на изпълнителния директор на НАП. Със заповед № ЗЦУ-ОПР-9 от 21.05.2021 г., на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходи (ЗНАП), изпълнителният директор на НАП е оправомощил Г. Д., заместник-изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. На основание тази заповед е издадена Заповед № З-ЦУ-753 от 05.05.2022 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП, с която са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК, сред които от ТД на НАП - В. Т. са Б. И. Б. и С. Д. Ц.. Представено е и приложение към

заповед № 3-ЦУ-678 от 03.04.2023 г., съгласно което за „7 КАРС“ ЕООД за компетентната териториална дирекция ТД на НАП – С. е определена териториална дирекция и екип на Териториалната дирекция от ТД на НАП – В. Т..

Със заповед № РД-01-245 от 05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП - С., е разпоредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да се изпълняват от служители (органи по приходите), за които съгласно Заповед № 3-ЦУ-753 от 05.05.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. В т. 9 от заповедта е посочен Б. И. Б., издал ЗВР № Р-2200223001810-020-001 от 30.03.2023 г.

За резултатите от извършената ревизия е съставен РД № Р-2200223001810-092-001/29.08.2023 г., който е надлежно връчен на ревизираното лице.

Ревизионният акт, оспорен с доводи за неговата нищожност и предмет на настоящото производство е издаден на 27.10.2023 г. от Б. И. Б. - орган, възложил ревизията и С. Д. Ц. - ръководител на ревизията. Актът съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на съдебна проверка в настоящето съдебно производство е само валидността на процесния РА. Основното разграничение на порочните административни актове в правната теория е разделението им на нищожни и унищожаеми в зависимост от степента на порока, от който е засегнат актът. В административното право, за разлика от гражданското право, липсва конкретна норма, която да регламентира в кои случаи съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожаем. Широко е застъпено в съдебната практика становището, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки пороци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третират от правото като несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят, изменят или погасят права. Съдебната практика приема, че нищожни административни актове са тези, при които са допуснати нарушения на изискванията за компетентност и форма. В случая относимо към нищожността на процесния РА е и дали е спазен срокът по чл. 109, ал. 1 от ДОПК, който срок е за допустимост за образуване на производство за установяване на задължения.

В настоящия случай срокът по чл. 109 от ДОПК е спазен.

Съгласно чл. 109, ал. 1 от ДОПК не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация.

В процесния случай, с РА са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от периоди от 01.07.2017 г. до 31.07.2017 г., както и от 01.11.2017 г. до 31.12.2018 г. Първото задължение по ЗДДС за 07. 2017 г. е следвало да бъде декларирано до 14 число на м. 08. 2017 г., което означава, че 5-годишният срок по чл. 109, ал. 1 от ДОПК е започнал да тече от 01.01.2018 г. и е изтекъл на 31.12.2022 г. Ревизията е повторна и е започнала със ЗВР № Р-22221422002447-020-001/16.05.2022 г., връчена на ревизираното лице на 23.05.2022 г., т. е. преди да изтече посочения срок, поради което ревизионното производство е надлежно образувано. Следва да се посочи, че независимо от факта, че е извършена повторна ревизия, при повторната ревизия не започва ново производство, поради което ревизията се счита за образувана с първата ЗВР. В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд.

Предвид представените и неоспорени от старните по делото доказателства, съдът приема, че първоначалната и последващата ЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено и приключено от компетентни органи, в кръга на определените им правомощия и при спазване на процесуалните правила. В тази връзка неоснователни са доводите на жалбоподателя, а именно, че РА е издаден в

нарушение на териториалната компетентност на органите по приходите.

Съгласно решението по тълк. дело № 2/2024 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на ВАС, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изр. първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

В мотивите на тълкувателното решение се сочи, че при действието на чл. 12, ал. 6, изр. първо ДОПК правомощие на изпълнителния директор на НАП или на заместник-директор, комуто той е делегирал това правомощие, е да определи органи по приходите или публични изпълнители, за които не важат ограниченията на компетентността по място, обвързана с принадлежността им към компетентната териториална дирекция. В чл. 10, ал. 9 от устройствения ЗНАП е създадено правомощие за изпълнителния директор или за оправомощено от него лице, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. първо ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП. Директорът и в тази хипотеза организира и ръководи териториалната дирекция в териториалния обхват, отреден с решението на управителния съвет по чл. 5, ал. 5, т. 5 ЗНАП, като не е дължимо отношение на субординация между териториалния директор и адресатите на заповедта му.

Преценката за необходимостта служителите на НАП да осъществяват правомощията си извън територията, ограничена от правилата на чл. 8 ДОПК, е за субекта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП. Тя не поражда преки правни последици извън съдържанието на правоотношението между служителя и органа по назначаването и с арг. от чл. 2, ал. 2, т. 3 АПК не подлежи на съдебен контрол за законност, включително инцидентен.

Отсъствието на изискване за обосноваване (а съответно и за доказване) на необходимостта от издаването на заповедта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и недопустимостта на съдебния контрол върху нея дисквалифицират участието в ревизионното производство и в издаването на крайния му акт на органи по приходите, посочени в тази заповед, като основание за недействителност на ревизионния акт, макар тези административни органи да не са от компетентната териториална дирекция и заповедта да не е мотивирана.

Изложеното мотивира извод, че процесният РА не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК. Не е иззета компетентността на изпълнителния директор или определен от него заместник за възлагане на ревизия „... за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължително осигурителни вноски“.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите - негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕП, по делото са представени справки от публичния регистър на доставчика на удостоверителни услуги – проверка

статус на удостоверения (л. 18 до л. 21) по отношение на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство спрямо „7 КАРС“ ЕООД

В конкретния случай, ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕП, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма.

Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. и служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и същият не е нищожен.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Всичко изложено по горе мотивира съда да направи извод, че в случая не са налице пороци на РА, който да водят до неговата нищожност и жалбата на „7 КАРС“ ЕООД следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноски на жалбоподателя не се дължат. Такива следва да се присъдят в полза на ответника, които са своевременно претендирани от неговия пълномощник, без представен списък по чл. 80 от ГПК. Съгласно чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат, определено по реда на Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. В тази връзка съдът на основание чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от цитираната наредба определя размера на юрисконсултското възнаграждение на 5326,35 лв., като следва да се отбележи, че с жалбата, с представените по делото писмени бележки, както и в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя не е направено възражение за прекомерност.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София - град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „7 КАРС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], подадена чрез адвокат Я. Т., против ревизионен акт № Р-22002223001810-091-001/27.10.2023 г., издаден от Б. И. Б. - орган, възложил ревизията и С. Д. Ц. - ръководител на ревизията, с искане за прогласяване на нищожност.

ОСЪЖДА „7 КАРС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата 5326,35 (пет хиляди триста двадесет и шест лева и тридесет и пет стотинки) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

